

„Do zadnjega dneva življenja dragi tovariš Bevc, si ostal zvest idealom naše revolucije. Dal si ogromen prispevek k izgradnji naše socialistične, samoupravne, neuvrščene skupnosti in h krepitvi

bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti. Tvoj svetel lik komunista in revolucionarja bo vzor in pobuda sedanjim in prihodnjim generacijem.

Te besede je predsednik Tito posvetil Tito“ Edvardu Kardelju v knjigi žalosti.

Celje - skladišče
D-Per
III 5/1979

1119890843.2

COBISS

Leto 11
Številka 2
Februar 1979

SAVINJSKI OBCAN

„Savinjski občan“ izdaja Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Žalec

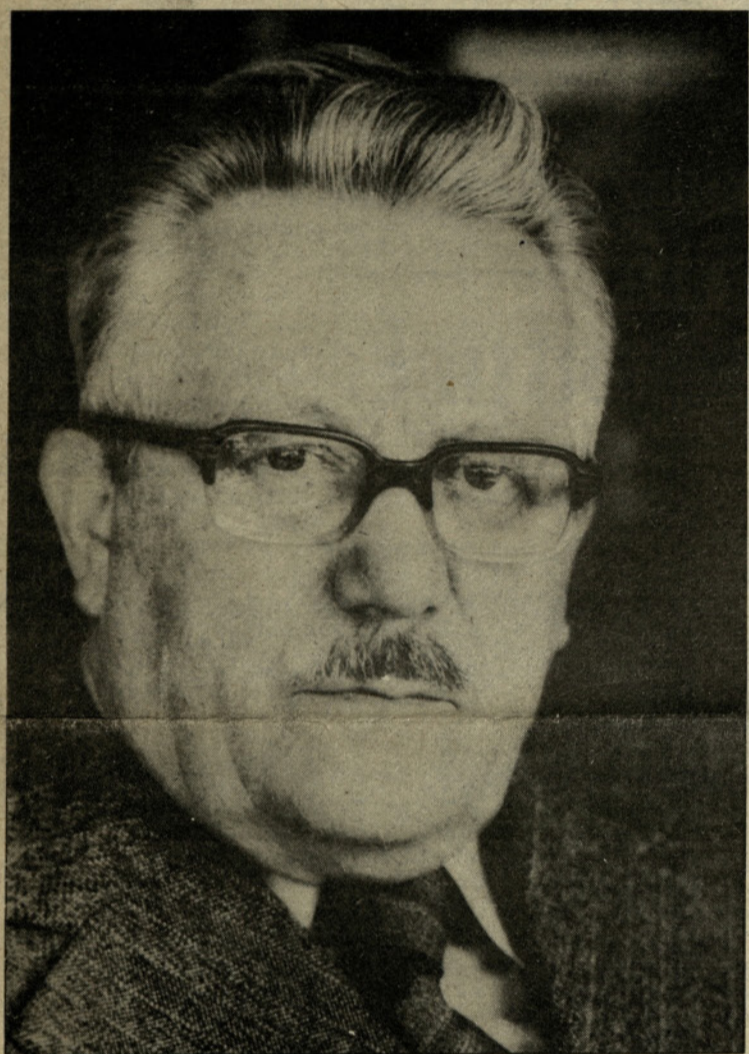
Ureja uredniški odbor: Jan Jože (glavni urednik), Trstnjak Lojze (odgovorni urednik), Golob Elza, Ježovnik Franc, Debelak Ivo, Rojnik Vlado, Vidmar Marjan, Praprotnik Marta, Čulik Vika, Urbančič Barbka, Kučer Lojze, Špeglič Franc, Kotnik Anton.

Naslov uredništva: Žalec - telefon 710-671.

Grafična priprava: ČZP Dolenjski list, Novo mesto.
Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana.

Naklada: 11.000 izvodov.

Po sklepu republiškega sekretariata za informacije št. 421-1/72 je časnik „Savinjski občan“ oproščen prometnega davka.

DOMOVINA je ena nam vsem dodeljena in eno življenje in ena smrt.

SVOBODI predani za borbo smo zbrani, in kaj je življenje in kaj smrt?

BODOČNOST je vera! Kdor zanjo umira, se vzdigne v življenje, ko pade v smrt.

Oton Župančič

Ko je bil Edvard Kardelj med nami...

Pionirka izroča dragemu gostu šopek cvetja na proslavi pri Šmiglovi zidnici

Tovariša Kardelja je toplo pozdravilo 10 tisoč udeležencev proslave 40-letnice prve konference KP Slovenije ob Šmiglovi zidnici

Robanovi otroci so Edvardu Kardelju prinesli cvetja

Spomin na pokojnega Edvarda Kardelja, velikana naše revolucije, misleca in človeka je živ v naših srcih. Savinjanom je še posebej ostal v spominu z lanskega obiska, ko se je z ženo Pepco in drugimi gosti udeležil proslave 40-letnice prve konference KP Slovenije pri Šmiglovi zidnici.

Čeprav je tovariša Kardelja takrat že načela bolezen, je bil ves čas dobre volje, rad se je pogovarjal z ljudmi pa tudi zapel. Po končani proslavi se je Edvard Kardelj z ostalimi gosti pred dežjem zatekel pod Šmiglov kozolec. Tu ga je pozdravil

pevski zbor iz Trnave. Kardelj, ljubitelj glasbe in petja se je pevcem pridružil in z njimi zapel.

Pevci so bili veseli in počaščeni. Kardelj je potlej na lastno željo tudi dirigiral. Med drugim so zapeli tudi: Pri farni cerkvi...

Tovariš Kardelj se je rad pogovarjal tudi s kmeti. Obljubil je, da bo letos obiskal Savinjsko dolino ter se s kmeti pogovarjal o njihovih problemih in načrtih. Sedaj ga bodo čakali zaman...

Edvard Kardelj je imel rad hribe, bil je ljubitelj lepega

cvetja. Večkrat je obiskal tudi Gornjo Savinjsko dolino in njene prelesti. Nekoč je popeljal predsednika republike tovariša Tita v Robanov kot. Najprej so si z zanimanjem ogledali planšarijo pod Ojstrico, nazaj grede pa pokramljali z Robanovimi na njihovi domačiji.

Kmet Roban je gostom zaigral na citre, njegovi otroci pa so jim prinesli šopek cvetja.

Še veliko bi lahko napisali o pristranskih stikih tovariša Kardelja z ljudmi naše doline. Ostal bo drag in nenadomestljiv v naših srcih.

Kaj ta zgodovinski spomenik te dolgo spominja mlada generacija na obdobje našega kmeta delavnega ljudstva in slova. Aboga naroda in naj ga to spomin ushod. Buja je naša najin podvoj naše revolucije in obrambo naše svobode in neodvisnosti.

20. IV. 1978

Edvard

Edvard Kardelj se je vpisal v spominsko knjigo na proslavi 40-letnice prve konference KP Slovenije

Žena samoupravljalka

Bliža se 8. marec — mednarodni dan žena, zato je Svet za družbeno ekonomski položaj žensk pri Občinski konferenci SZDL tudi letos razpravjal o primernem načinu praznovanja tega dne. Glavna vsebina naj bi bila delovni dogovor za nadaljnje urejanje vprašanj v zvezi z obremenitvami žene — tako delavke kot kmečke žene. Programi naj bodo torej usmerjeni v današnji položaj žene delavke in samoupravljalka. Ker pa je letošnje leto mednarodno leto otroka pod geslom OTROCI SO NAŠE NAJVEČJE BOGASTVO, naj zajamejo programi za proznanje tega dne tudi razne možnosti reševanja perečih problemov.

Menim pa, da naj bi delovni kolektivi posvetili večjo pozornost in skrb delavkam skozi vse leto in ne samo ob prazniku žena. V Sloveniji je med zaposlenimi 43,6 % žensk, v naši občini pa kar 48,22 %. Velik del žensk je zaposlen v nizko aku-

mulativnih panogah, ki so zaradi obstoječih razvojnih možnosti in gospodarskega položaja v težji situaciji kot druge panoge.

Velik odstotek zaposlenih žena je nekvalificiranih in polkvalificiranih (v SRS 60 %). Poklicno usmerjanje ženske mladine je še vedno enostransko. Posamezne šole so skoraj docela feminizirane, premalo ženske mladine pa se odloča za pomembne proizvodne strokovne usmeritve.

Tako imamo zaposlenih v negospodarskih panogah v občini kar 81 % žensk. Nadaljnji razvoj strokovnega usposabljanja in izobraževanja, zlasti usmerjenega izobraževanja je eno temeljnih vprašanj za enakopravno uveljavljanje delavk v združenem delu. Zelo pomembno je tudi izobraževanje na delu in ob

delu, kar bo omogočalo ženam hitreje prodiranje v poklice, ki jih odpira nova tehnologija. Ta-

ko bo lahko zastopnost žensk, med delavci na zahtevnejših, višje vrednotenih delih in opravljenih ob enaki usposobljenosti in enaki delovni storilnosti, večja.

Z novo ustavo in delegatskim sistemom se je odprla možnost za vse večje družbene uveljavljanje žena. Na volitvah 1978 je bilo izvoljenih v zbor skupščine občinske skupščine in skupščine SIS kar 41,8 % žena. Manjši pa je odstotek žensk na vodilnih in odgovornih funkcijah v samoupravnih organih TOZD.

Varstvo delovne in zdravstvene sposobnosti žensk je še vedno širok problemski sklop: enakopravnost vključevanje otrok v predšolsko vzgojo — razširjenost mreže vzgojno varstvenih ustanov predvsem v obrobne kraje, nega otrok in družinskih članov v času bolezni, redni sistematični pregledi, družbena prehrana, ipd. Ne smemo pa prezreti težkega položaja kmečke žene, ki nima urejene zaščite materinstva in varstva otrok.

Ob vseh teh in drugih problemih bo spregovorila problemska konferenca DELAVKA V ZDRUŽENEM DELU v začetku marca.

BREDA VERSTOVŠEK

MATERI

Kadar se v meni vse razboli od razočaranj vsakdanjosti, se vrnem v jutro svoje mladosti...

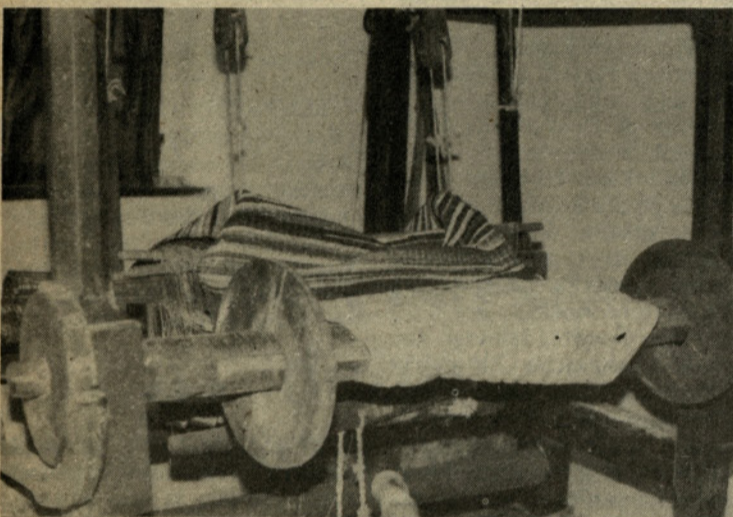
V leseno hišo ob hosti pričaram smeh, iz orumenelih zvezkov s

podstrešja drobne skrivnosti, ki so bile zate le velike skrbi...

Še zdaj ne vem, kdaj se smeješ, kdaj jočeš, ko je v tebi le mir in zorenje...

Ne vem, si kdaj za trenutek samo zbežala tudi ti v hrepenenje.

Leto za letom le delo, skrbi, da je sedem otrok zraslo v sedem ljudi... Ne, nikoli ne bom razumela, da smo drug za drugim odšli.

Statve so še, tkalcev pa ne

OBISKALI SMO UPLAZNIKOVO MAMO V PRELSKI

Njeno srce bije za mladi rod...

Marijo Uplaznikovo v Prelski 5 sem zlahka našel. Vsi jo poznajo kot dober kruh. Njeno materinsko srce bije za otroke, za tiste, ki jih je rodila in so že

odrasli pa tudi za njene varovance.

Sediva za mizo v topli kuhinji. Na štedilniku diši kava, v loncu se kuha klobasa. Z dvorišča otroški smeh. Odjuga tali sneg.

Uplaznikova je velika in močna ženska. Njene blage materinske oči zro vame in sprašujejo, kaj bom povedal.

„Že dolgo ste rejnica in vsem ljubeča mati. Povejte kaj o teh vaših otrocih pa tudi o tem, kako ste živeli z njimi, da bom kaj napisal za osmi marec,“ sem rekel.

Nasmehnila se je in si z roko popravila ruto ter odvrnila: „Moji otroci vas zanimajo, prav!“ Zbirala je pravnje besede, pa so jo zmotili otroci, vnuki, ki so privršali skozi vrata in se ji obesili za krilo.

„Lahko ste tu na toplem, samo brez besede!“ jim je zabičala. Ubogali so in naju potlej zvedavo opazovali, ko sva napletala pogovor.

„Otroke imam rada in tako je aneslo, da sem vzgajala tudi tiste, ki jih nisem rodila, a so bili potrebni materine roke in vzgoje. Prva sta prišla v hišo Srečko in Edi. To je bilo 1937.

leta. Doma jim je tistega poletja vse pridelke vzela toča in ker njuna mati ni imela več kaj dati v lonec, sem vzela otroka k sebi. Pri nas je bil kruh vedno na mizi.

Fanta, ko bosta lačna, si kar sama odrežita kruh in ga namažita z zaseko, sem jima takoj rekla. Skrbela sem zanju, kot bi bila moja. Vzljubila sta me, odrasla in vzletela, vendar pa na njun drugi dom nista pozabila. Srečko je padel v zadnji vojni, Edi pa živi in večkrat prihaja domov. Ko pride, je zame praznik.“

V njihovo hišo so potlej prihajali še drugi otroci. Uplaznikova Marija je vsakega sprejela enako in ga vzgajala, kot bi ga sama rodila. Nekega dne so prišli bratje: Jožek, Drago in Tonček. Mati jim je umrla, oče pa je pil in tako so otroci ostali brez pravnje vzgoje pa tudi kruha ni bilo dovolj. V novem domu so se dobro počutili in odrasli. Jože služi vojaški rok, Tone je elektrikar za jamski tok, v Velenju pa dela tudi Drago. Jože redno piše in Uplaznikova ta njegova pisma nestrpnost čaka ter jih prebira.

In če se zgodi, da Jože dobi

dopust, ga domači sprejmejo z odprtimi rokami. Ko se bliža hiša, zavriska. Da pri Uplaznikovih tudi v teh dneh ni dolgčas, skrbijo štirje vnuki: Boris, Melita, Janez in Sandi. Zanimivo je, da hči Marija hodi po materinih stopinjah. Tako kot mati, tudi ona čuti ljubezen do otrok.

„Ko pride starost, je treba pomalem izpreči, zato sem srečna, da bo moje poslanstvo nadaljevala hčerka Marija,“ meni Uplaznikova mama. No, njen spomin je še svež pa tudi dovolj krepka je še, da drži vajeti kmetije v rokah. Še dobro, da so pri hiši roke, ki popravijo težja dela.

Uplaznikova Marija se spomni tudi na dogodke, ki so bili huda preizkušnja za družino. Že 17 let je vdova, veliko so prestali v minuli vojni, enkrat jim je požar upepelil domačijo. „Takrat sem bila resnično obupana, pa so mi prihiteli na pomoč dobri sosedje,“ se spominja Marija.

Hitro, prehitro je bilo treba končati prijeten pogovor. „Še pridite,“ mi je dejala Uplaznikova mama, ko sem odhajal.

L. Trstenjak

Savinovi nagrajenci v letu 1978

Savinove nagrade so prejeli: **DPD SVOBODA LIBOJE** za svoje dolgoletno delovanje. Društvo je bilo ustanovljeno leta 1929. V njem delujejo naslednje sekcije: moški pevski zbor, godba na pihala, tamburaski zbor, ansambel Veseli Libojčani in Obvezna smer, kino sekcija in knjižnica.

Društvo je aktivno na širšem območju. Posebno uspešno sodeluje s Slovenskim kulturnim društvom iz Globasnice. Društvo ima tesne stike z delovnimi organizacijami ter ostalimi družbenopolitičnimi in kulturnimi dejavniki. Letos praznuje 50-letnico svojega obstoja.

ROZIKA KOBALE iz Žalca prejme Savinovo nagrado za dolgoletno delo na področju kulturne dejavnosti. Kot vodja podružnične šole v Orli vasi je pripravljala vse kulturne prireditve v kraju.

ROZIKA KOBALE

Na novem delovnem mestu v Preboldu s sodelavci ureja pionirsko in mladinsko glasilo. Kot knjižničarka na šoli veliko pomaga pri razvijanju kulturne ravni otrok. Bila je tudi predsednica IO Občinske kulturne skupnosti Žalec, že vrsto let vodi v žalski občini tekmovanje za Kajuhovo bralno značko.

PAVLA MLAKAR iz Prebol- la prejme Savinovo nagrado za

dolgoletno uspešno delo na kulturnem področju, zlasti za knjižničarsko delo. Ima po-

PAVLA MLAKAR

membem delež pri razvoju in delovanju knjižnice DPD Svoboda Prebold. V 30 letih si je knjižnica ustvarila knjižni fond, ki je lahko ponos Preboldu in celotni občini.

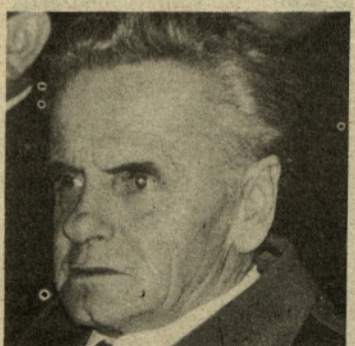
JELICA ŽUŽA, akademska slikarka, je med nagrajenci Savinove nagrade za dolegetno uspešno delo na področju likovnega ustvarjanja. Kot svobodna umetnica je svoje slikarske dosežke doslej prikazala javnosti na številnih skupnih likovnih prireditvah pri nas in na tujem, samostojno pa je razstavljala v Zagrebu in v Celju.

Njen opus je tretiran kot slikarski odraz studioznega uresničevanja likovnega prizadevanja, zlasti lirično kultivirane vsebine

JELICA ŽUŽA

in barvne harmonije. Pomembno je, da se Jelica Žuža ob svojem slikarskem ustvarjanju zavzema tudi za likovno estetsko izobraževanje Žalca, in da je bila vključena že v pionirsko prizadevanja za ustanovitev prvega galerijskega prostora v Savinjski dolini, zdaj že uveljavljenega Savinovega salona. S prizadevanji in s sodelovanjem na tem področju je razširila svoje znanje in poznavanje likovne kulture izven svojega osebnega slikarsko kreativnega izražanja tudi na sooblikovanje kulturnega življenja v kraju in je s skupnimi rezultati prispevala pomemben delež k izvršitvi določenih, družbeno pomembnih in tudi aktualnih nalog. Za svoja slikarska dela je Jelica Žuža prejela že več nagrad in priznanj, med njimi tudi republiško nagrado Prešernovega sklada.

DARKO ŠULER

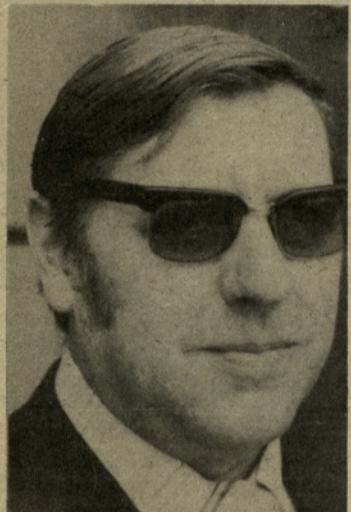
Savinova priznanja za leto 1978 prejmejo: Moški pevski zbor DPD Svoboda Polzela, Moški pevski zbor DPD Svoboda Prebold, Bogo Andoljšek, Zvonka Dobnik, Milan Dolinar, Mirko Gorišek, Andi Goršek, Jože Jančič, Sonja Kasesnik, Alojz Kotar, Jože Kroflič, Helena Kronovšek, Rado Lipovšek, Marjan Oblak, Vili Ograjšek, Franc Perger, Lojze Rak, Feliks Srebot, Anton Uplaznik in Konrad Vočko.

Marija Uplaznik: „Vedno sem imela rada otroke!“

Preplitek žep za vse potrebe...

Februarsko sonce je zadnje dni že domala pobralo sneg v Galiciji in po okoljskih zaselkih. Potočki žubore od naraslih voda in še drugi znaki so, da pomlad ni več daleč. Za delo na zemlji je še prezgodaj in tako se ljudje zadržujejo doma.

Stanko Verdel

Čeprav Galicija sodi med tiste hribovske krajevne skupnosti, ki nasproti razvitejšim krajem v dolini nima industrije, ki bi jim pomagala razreševati komunalne in druge probleme, to še ne pomeni, da krajani ne gredo s časom naprej.

Bogatije tu sicer ni, bo pa držalo, da denar priteka sem gor od dela pridnih rok. Skoraj od vsake hiše je kdo zaposlen v Velenju, Žalcu, Celju in v drugih industrijskih krajih. Ker imajo ljudje radi svoj kraj, se raje vozijo na delo, kot da bi se odseljevali.

Zaradi teh poti si krajani že leta nazaj najbolj želijo urejene ceste. Med tem so veliko postorili, vendar pa jih čakajo še zalogaji, da bi slednjič dobili

boljšo povezavo v dolino. Problem je le v tem, ker za vse potrebe tudi letos ne bo dovolj sredstev, pa čeprav so krajani pripravljene prispevati svoj delež. Bo pač odeja tudi letos prekratka, vendar krajani zaradi tega ne bodo vrgli puške v koruzo.

Poleg cest, katerim tudi v letošnjem programu posvečajo največjo skrb, omenjajo večnamenski dom, otroško varstvo, prepotrebna igrišča in druge objekte.

Ne gre, da bi v nedogled utesnjevali društvene dejavnosti v stari podružnični šoli, ker drugih prostorov krajani nimajo. Učilnice so zasedene od jutra do večera, tako da jih še dobro prezračiti ne morejo.

Zaradi pomanjkanja kadrov, so učitelji preobremenjeni z delom, saj je poučevanje na obeh šolah (v Galiciji in Pirešici) le del njihovih obveznosti, ki so si jih zavestno naložili.

Tudi urejenega otroškega varstva še nimajo. Pa bo najbolje,

Slavko Vrhovnik

da o problemih in načrtih spregovorijo krajani:

Stanko Verdel, predsednik sveta KS Galicija: „Naša krajev-

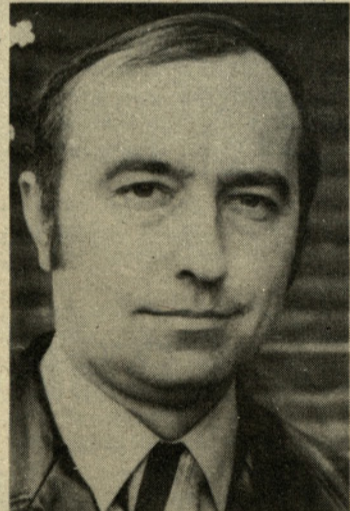
Ivan Ašenberger

na skupnost šteje 1350 prebivalcev, ki živijo v 320 gospodinjstvih. Veliko krajanov dela v Velenju, Žalcu pa tudi v Celju in po drugih krajih, ker pač doma ni za vse kruha.

Prva leta po osvoboditvi so se zlasti mladi odseljevali drugam, danes pa tega skoraj ni več. Zaposlitev sicer še iščejo oziroma jo že imajo, stanujejo pa doma. Tu je tudi vzrok za živahno stanovanjsko izgradnjo.

Pospešena gradnja stanovanj pa razumljivo zastruje komunalne probleme, od preskrbe z vodo do urejenih cestnih povezav, električne napeljave itd. Že leta 1968 smo se temeljito lotili vodovodnega omrežja. Krajani so dali vse od sebe, da bi jim v stanovanja pritekla voda. Danes že nastaja problem večjih zajetij vode.

Med tem smo od 31 km krajevnih cest asfaltirali 10

Jože Krulec

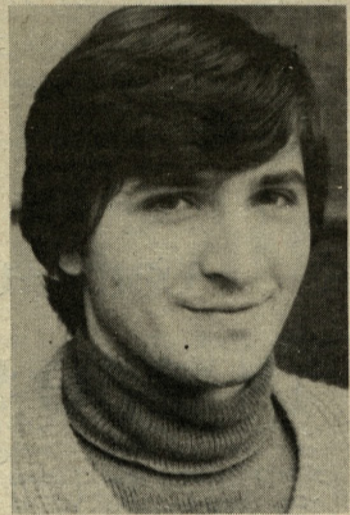
kilometrov. Krajani so za vse te pridobitve veliko žrtvovali, pomagala pa nam je tudi občinska skupnost in pa posebej še kamnolom Pirešica, ki deluje v okviru Cestnega podjetja Celje. Od tu smo dobili za cesto potreben nasipni material. Sedaj nas čaka še zadnji zalogaj na tej cestni povezavi Galicija - Celje.

V programu imamo še sanacijo ostalih cest, kar bo veliko stalo. Za vse, v letošnjem programu zapisane potrebe, bi rabili nad šest milijonov dinarjev. Od tega so krajani sami pripravljene prispevati 1,3 milijone dinarjev. Pomeni, da bo treba zbrati še veliko sredstev in razumljivo je, da računamo na pomoč in sodelovanje drugih dejavnikov.

Več bi si lahko pomagali s prispevki okoljskih občin, v katerih delajo naši krajani. Nekateri občine nam plačujejo dogovorjene prispevke, druge nič, kar se nam ne zdi prav. Naši ljudje namreč v teh občinah delajo in ustvarjajo dohodek, živijo pa v drugi občini. Bilo bi prav in pošteno, da bi združeno delo pomagalo razreševati stanovanjske in komunalne probleme svojih delavcev, neglede na to, kje živijo.

Med ostalimi nalogami oziroma potrebami bi posebej omenil slabo telefonsko povezavo (imajo le en telefon) in neurejeno električno omrežje. Krajani naselja Hramše imajo še enofazno omrežje, kar ne zadošča za pogon strojev. Tudi več telefonskih priključkov potrebujemo, saj imamo kar 40 interesentov.“

Ivan Ašenberger, predsednik skupščine KS Galicija: „Krajevna skupnost Galicija se uvršča po velikosti na četrto mesto v žalski občini. Obrobne skupnosti so bile v prvih povojnih letih odrinjene in to čutimo še danes, pa čeprav smo v zadnjem času deležni večje skrbi in pomoči. Takrat smo rekli: Prav je, da najprej zgradimo tovarne in podobne objekte, ki pomenijo temelje večje proizvodnje, potlej pa bomo na vrsti odročni kraji. Nekateri so pozabili na obljube, vendar pa se zadnji čas posveča večja pozornost našim krajem.“

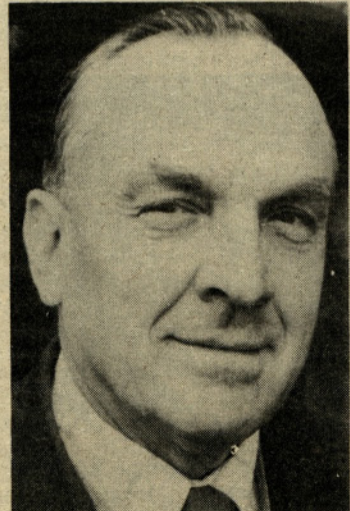
Ivi Čakš

Hudo nas pesti to, da v Galiciji nimamo primernih prostorov za sicer razgibane kulturne dejavnosti. Obe šoli sta še brez igrišč, do šole v Galiciji ni asfaltirane ceste, kratka, delo teče pri nas pod težjimi pogoji kot v razvitih krajevnih skupnostih.“

Jože Krulec, vodja splošne delegacije (učitelj): „Ne gre, da bi še naprej obremenjevali šolske prostore. Naši otroci tudi še nimajo organizirane predšolske vzgoje. Potrebujemo igrišča in še marsikaj. Očitno je, da vseh teh nalog sami ne bomo zmogli.“

V Galiciji deluje pevski zbor in druge dejavnosti v okviru prosvetnega društva, prostorov pa ni. Predvsem bi radi večnamenski dom. Kadrov primanjkuje in tako smo učitelji hudo obremenjeni. Sicer radi delamo, le da bi imeli ustrežnejše prostore.“

Ivan Čakš, predsednik mladine: „Aktiv mladih šteje 50 članov. Sodelujemo v krajevni

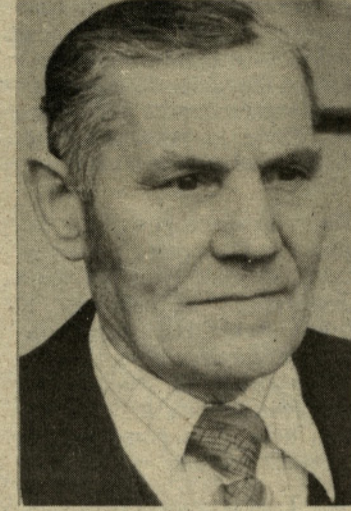

Franc Špeglič

skupnosti in v raznih društvih, srečujemo se na klubskih večerih pa tudi tekmujemo na športnem področju. Lani smo imeli dva tečaja, v šahu smo prvi v občini. Škoda le, da nimamo primernih prostorov!“

Slavko Vrhovnik, predsednik krajevnih konferenc SZDL: „Če gre za konkretne akcije,

krajani radi primejo za delo, na sestanke pa jih ni. Povsod se srečujemo eni in isti ljudje. Pri delu nas najbolj ovirajo nepri-

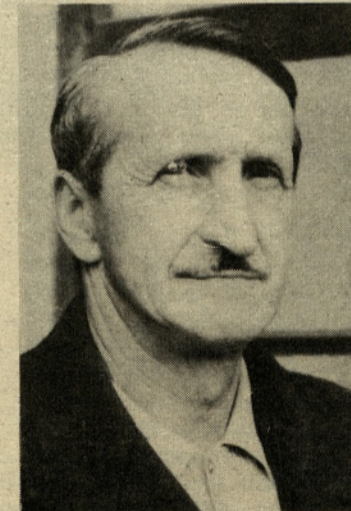
Ivan Potočnik

merni prostori. Tolažimo se s tem, da bo laže, ko bomo zgradili večnamenski dom. Naši otroci so potrebni organiziranega varstva. Hudo je, ko matere odhajajo v službo, doma pa nimajo organiziranega otroškega varstva. Pri tem računamo na referendumsko sredstva.“

Velik problem pri nas je tudi neredna dostava pošte. Dogaja se, da v času, ko imajo otroci šolske počitnice, pošta prihaja z veliko zamudo do naslovnikov. Pomeni, da v ostalih mesecih pošto raznašajo šolski otroci. To bo treba urediti.“

Franc Špeglič, sekretar krajevnih organizacij ZB NOV: „Borčevska organizacija šteje 72 članov. Naši kraji oziroma ljudje so veliko žrtvovali v NOB. Ne le, da so pri njih imeli partizani varno zatočišče, marveč so se tudi sami bojevali. Imamo štiri spominska obeležja NOB, za katere v redu skrbimo.“

Naša borčevska organizacija si prizadeva oživljati tradicije NOB. 27 članov prejema stalno mesečno priznanilino. Naši člani aktivno delujejo v krajevni samoupravi in v društvih.“

Franc Falant

Ivan Potočnik, kmet koope-rant: „Čeprav v hribovitih zaselkih kmetje nimamo tako ugodnih pogojev za večjo proizvodnjo kot v dolini, ustvarjamo že izdatne viške mleka in drugih kmetijskih proizvodov. Vse več kmetij se usmerja v tržno proizvodnjo. Pomagamo si s krediti. Odkup mleka še ni urejen tako, kot si želimo. Kmetje bi radi tudi večji red na trgu. Moti jih tudi, da nimamo urejenih cen.“

Franc Falant, kmet, gasilec: „GD Velika Pirešica se je opremilo z dvema novima gasilnima brigadama. Sedaj teče akcija za nakup novega avtomobila. Člani društva aktivno delujejo v krajevni samoupravi pa tudi na drugih področjih društvenih dejavnosti.“

Beležk nismo porabili, žal pa nam prostor ne dopušča obširnejšega sestavka. O življenju krajanov v Galiciji bo nedvomno še treba pisati.

LOJZE TRSTENJAK
posnetki: TONE TAVČAR

Na kratko

POLZELA – Na prvi seji skupščine krajevne skupnosti na Polzeli so izvolili nove organe za štiriletno obdobje. Za predsednika skupščine je bil izvoljen ing. Vinko Kolenc, za predsednika sveta KS Marjan Sever; za predsednika potrošniškega sveta Milan Orešnik in za predsednika samoupravne družbene kontrole Slavko Resnik.

ŽALEC – Na letni skupščini ZŠAM Žalec so za letošnje leto sprejeli obsežen program. Delovna skupnost načrtuje povečati obseg dela pri tečajih za 20 odstotkov. Glede na lanske delovne uspehe imajo že željo po drugi akciji za gradnjo poslovnih prostorov, tehnične baze in garaž. Pripravili pa bodo tudi tombolo.

ŠEMPETER – Tu bo do 15. marca potekal v organizaciji Občinske gasilske zveze Žalec tečaj za nižje gasilske častnike. Tečaj obiskuje 50 slušateljev iz 30 gasilskih društev občine.

ŠEMPETER – V SIP Šempeter so pred kratkim ustanovili, v občini že sedmo po vrsti, strelsko družino. Na ustanovnem občnem zboru se je zbralo okoli 70 ljubiteljev tega športa. Sprejeli so pravila društva, program dela, za prvega predsednika pa izvolili Vinka Taškercja.

BRASLOVČE – Dramska skupina v Braslovčah, ki jo vodi Anica Brišnik, je zelo aktivna. Lani, v začetku decembra, so imeli uspešno premiero komedije Vdova Rošinka. Do sedaj se imeli kar šest ponovitev. Za 8. marec pa se že pripravljajo na veseloigro Jakoba Aleševca Podlaga za zakonsko srečo.

TABOR – Posestniku Robiju Hrovatu je pred nedavnim požar upelil gospodarsko poslopje. Domači gasilci in sosedje so požar sicer lokalizirali, kljub temu pa je nastala velika škoda. Še dobro, da so iz gorčičnih hlevov še pravočasno rešili živino.

Vzrok požara raziskujejo.

LOKE – V naselju je umrla 91-letna kmečka gospodinja Marija Hrovatova. Rodila je šest sinov. Hrovatova je bila najstarejša krajanica v KS Tabor.

TABOR – Čebelarstvo društvo je na letnem zboru ugodno ocenilo delo v minulem letu. Ugotavljali so, da lanska letina za čebele ni bila najboljša. Dogovorili so se, da bo mlade na šoli usposabljal za umne čebelarje Marko Martin. Čebelarji so se spraševali, zakaj občinski inšpektor še ni ukrepal za zaježitev čebelje kuge, ki se je že lani pojavila na področju Vranskega.

Posamezni čebelarji so bili primorani okužene čebele uničiti, da bi preprečili nadaljnjo okužbo. Opozorili so tudi, da so prepozno dobili sladkor za krmljenje čebel.

TABOR – Pevsko društvo je bilo organizator letošnje, že tradicionalne maskarade v Taboru. Prireditelj je bila v domu Partizana Tabor. Najboljše maske so nagradili.

Vrtec v Levcu pod streho

Krajani Levca so od minule jeseni pohiteli z gradnjo otroškega vrtca. Čeprav so morali za krajši čas prenehati z deli zaradi

Predsednik gradbenega odbora Jože Kuder

zime, so objekt v teh dneh že pokrili.

Kot nam je povedal predsed-

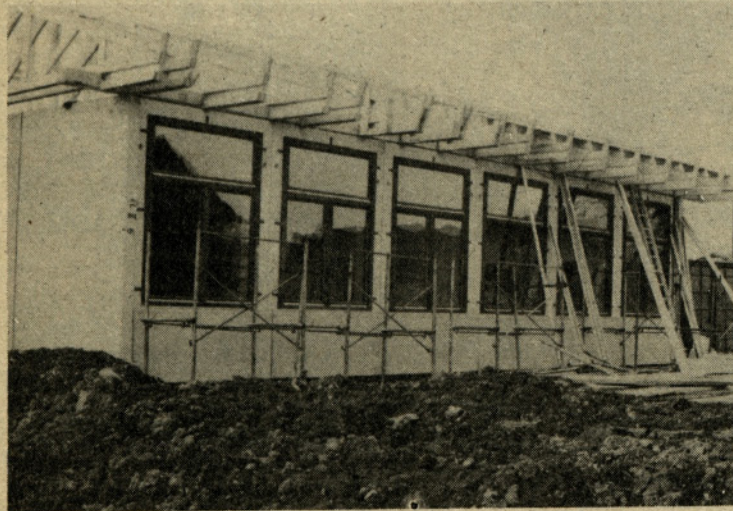
nik gradbenega odbora Jože Kuder (je hkrati tudi predsednik skupščine občinske skupnosti otroškega varstva žalske občine) so gradbena dela stekla minulo jesen.

Gre za montažni objekt (izvajalec Vegra d Velenje), ki ga je moč po potrebi razširiti. Vrtec bo lahko sprejel 40 varovancev, katerim bosta na voljo dve igralnici. Vrtec naj bi odprli pred prvim majem oziroma za praznik OF - 27. aprila.

Vrtec bo stal z opremo vred štiri milijone dinarjev. Sredstva je dala občinska skupnost otroškega varstva Žalec, investitor pa je krajevna skupnost Petrovče. Ob tem je treba zapisati, da so krajani prispevali, bodisi z denarnimi prispevki ali s prostovoljnimi delom, 40 tisoč dinarjev.

Posnetka: vrtec v Levcu je dobil streho. Predsednik gradbenega odbora Jože Kuder.

T. K.

Vrtec v Levcu pod streho

Z novimi cestami do višinskih domačij

Ko je štab za izvedbo solidarne akcije zbiranja sredstev za povezavo višinskih domačij z dolino pri OK SZDL pred dnevi obravnaval poročilo o realizaciji programa urejanja cestnih povezav v letu 1978, je ugotovil, da je namensko združevanje sredstev in dela potekalo uspešneje kot v letu 1977, temu primerno pa je potekalo tudi operativno

STARA ŠOLA V BRASLOVČAH

Že nekaj časa sameva stavba v trgu Braslovčah, kjer je bila nekdanja osnovna šola. Z izgradnjo nove je bil sprejet dogovor, da se stara stavba v pritličju nameni za potrebe predšolskega varstva, nadstropje pa za delovanje družbenopolitičnih organizacij in krajevne skupnosti Braslovčarjev ter za stanovanje vzgojiteljice. Na osnovi zadnjega razgovora med predstavniki Izvršnega sveta, Vzgojno-izobraževalnega zavoda Žalec in Krajevne skupnosti Braslovčarjev je v izdelavi adaptacijski načrt stare stavbe.

Takšen pristop k sanaciji stare stavbe v Braslovčah je gotovo v celoti utemeljen. Stavbo je potrebno tudi z vidika dobrega gospodarjenja skrbno obnoviti in rešiti propadanja. Istočasno pa s to investicijo rešujemo pereč problem predšolskega otroškega varstva in vprašanje prostorov za krajevno skupnost in ostale krajevne organizacije. S tem bo dana tudi solidna osnova za dobro delo krajevnih faktorjev.

izvajanje del; ob večjem angažiranju vseh občanov pa bi bilo mogoče zastavljene naloge izvajati še hitreje.

Vrednost v preteklem letu opravljenih del znaša 2.160.398 din, s tem se je povežalo z dolino 43 domačij. Če k temu prištejemo začeta, in zaradi zime prekinjena dela v vrednosti 1.013.490 din in poteze, za katere so že izvedene nekatere tehnične priprave in dogovori v vrednosti 965.000 din, vidimo, da je izvajanje del obsegalo cestne povezave v skupni vrednosti preko 4 milijone dinarjev.

Zaposleni delavci smo s solidarnostnim prispevkom v višini enodnevnega zaslужka v letu 1978 združili 1.335.094 din, kar predstavlja približno eno tretjino potrebnih sredstev. Ostalo so prispevali Samoupravna komunalna interesna skupnost, GG Celje-OK Vransko, krajevne skupnosti in prizadeti občani. Poleg finančne udeležbe so mnogi občani sodelovali tudi pri delu, za urejanje povezav pa so bila brezplačno pridobljena potrebna zemljišča.

Pri izvajanju del so pomembno vlogo opravili režijski odbori, ki so bili ustanovljeni za vsak odsek posebej. Sestavljali so jih

občani, ki so bili najbolj zainteresirani za rešitev posameznega problema. S tem, ko so sodelovali pri vseh fazah — od združevanja sredstev, izbiranja tras, meritev, do organiziranja in nadzora nad izvajanjem del, je bil dosežen primeren družbeni vpliv. Glede na to je bilo v vseh primerih mogoče najti optimalne tehnične rešitve, ki so ustrezale prizadetim občanom in bile v skladu s širšimi družbenimi interesi.

Z nastopom primerneга vremena bomo nadaljevali z lani prekinjenimi deli.

Skupno s celotnim osnutkom programa del Samoupravne komunalne interesne skupnosti za leto 1979 je v razpravi zelo ambiciozen osnutek programa izgradnje cestnih povezav višinskih domačij z dolino. Predvidamo, da bo v ta namen letos možno združiti 8.300.000 din in s tem povežati novih 60 domačij. Ker je uspešnost izvedbe programa v veliki meri odvisna od obsega in pravočasne izvedbe solidarne akcije združevanja enodnevne osebne dohodka ali drugih osebnih prejemkov, vabimo vse delovne ljudi in občane, da dogovorjeno akcijo izvedejo v mesecu marcu.

FRANC ing. RADIŠEK

Pevski zbor Združenja šoferjev in avtomehanikov večkrat nastopa. Vodi ga Stanko Novak.

Ugodna ocena dela

Dan šoferjev Jugoslavije so svečano proslavili tudi na osrednji prireditvi ZŠAM Žalec v Šempetru. Po bogatem kulturnem programu so ugodno ocenili svoje delo. Med delovnimi uspehi bi posebej omenili nov avto-poligon, ki je edinstven primer tako urejenega vozišča pri nas. Prireditve ni le v ponos članom ZŠAM, ampak tudi vsem našim občanom.

Na zemljišču, poraslim z grmičevjem, so na neuporabni zemlji z veliko mero dobre volje in prostovoljnega dela uredili lep objekt. V društvu so skozi vse leto razvejane različne

aktivnosti. In povsod lepi uspehi. Uniformirana četa ZŠAM, ki šteje že 60 članov, je sodelovala na marsikateri prireditvi. Pod okriljem ZŠAM je uspela tudi prva avto-tombola. Kandidati avto šole dosegajo vse boljše izpitne rezultate. Število članstva, katerega glavni namen sta vzgoja in rast preventive v cestnem prometu, zmanjševanje

nesreč, družbena samozaščita, pa raste iz dneva v dan.

ZŠAM šteje že preko 500 članov, ki so več ali manj zelo aktivni, doseči pa hočejo še več. Na poligonu bi radi spomladi zgradili društvene prostore, garaže in tehnično delavnico. Predračunska vrednost znaša 6 milijonov din.

EDI MASNEC

Nadaljni razvoj usmerjenega izobraževanja v Žalcu

Prav gotovo občane zanima, katere izobraževalne dejavnosti v Centru za usmerjeno izobraževanje v Žalcu bodo stekle septembra letos. Glede na stališča, ki so bila podana na zadnji razširjeni seji iniciativnega odbora za ustanovitev Centra za usmerjeno izobraževanje, kjer so bili prisotni tudi predstavniki združenega dela, so bile poleg temeljite ocene preteklega, več kot triletnega dela, predlagane tudi določene usmeritve glede prihodnjega razvoja.

Predvsem bomo v šolskem letu 1979/80 nadaljevali z razvojem že uvedenih smeri izobraževanja v Žalcu. Ponovno bomo vpisovali dijake v administrativno in tekstilno šolo ter dislocirani kovinsko-strugarski oddelek ŠKIMC Štore. Poleg teh smeri pa naj bi v jeseni uvedli še nekatere nove in sicer: dislocirani oddelek srednje kmetijske šole, oddelek šole oblikovalcev — keramikov ter oddelek šole za blagovni promet iz Celja.

Zahteve po nadaljnjem razvoju že uvedenih smeri izobraževanja ter začetek razvoja nekaterih drugih so podane predvsem iz združenega dela. Izhajajo iz današnjih in prihodnjih potreb po kadrih.

Gotovo ni potrebno širše utemeljevati upravičenosti uvedbe izobraževanja s področja kmetijstva, saj je ravno naše širše območje poznano po hmeljarstvu, živinoreji, sadjarstvu pa tudi po predelavi kmetijskih pridelkov. Na tem območju je poleg izredno pomembne družbene, razvita tudi kooperacijska proizvodnja. Žalska občina s sosednjimi območji ima preko 2000 zaščitnih

kmetij. Prisotna je predelovalna industrija in tovarna kmetijskih strojev v Šempetru. Pomembno je tudi to, da je v Žalcu inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo z ustreznimi laboratoriji in usposobljenimi kadri.

Tudi šola keramikov — oblikovalcev je potrebna, saj takšnega usposabljanja v Sloveniji sedaj sploh ni. Glede na razvitanost keramične dejavnosti na tem in širšem območju je uvedba takšnega izobraževanja gotovo utemeljena, saj imamo Keramično industrijo v Ljubljani z več kot 150-letno tradicijo, v bližini pa še tovarno keramike Gorenje, tovarno v Ljubčini in v Izlahah.

Zahteva za uvedbo dislocirane oddelka šole za blagovni promet iz Celja v Žalcu izvira predvsem iz Savinjskega magazina Žalec, Poslovne skupnosti NA-MA in SOZD-a Hmezad. Znano je, da se trgovina na našem območju v zadnjih letih izredno hitro razvija in da dosežen razvoj, zlasti pa še predviden v naslednjih letih, terja več usposobljenih kadrov. Gotovo ni mogoče vztrajati, da se vsak dan vozi v šolo za blagovni promet v Celje tolikšno število mladine, če pa so v Žalcu urejeni in opremljeni prostori.

Na seji iniciativnega odbora je tekla beseda tudi o izobraževanju odraslih preko Delavske univerze, ki je v sestavi centra. Gre namreč za to, da se ne morejo posamezne smeri tega izobraževanja razvijati neodvisno od potreb združenega dela, ampak bo potrebno izobraževalne programe te ustanove tudi širše družbeno verificirati.

JAN JOŽE

Potrebni so dobri delovni pogoji

Kar sto aktivnih članov KUD Svoboda Šempeter in nekateri družbenopolitični delavci žalske občine je v soboto prisostvovalo redni letni konferenci društva. Že sama udeležba kaže, da si kulturni delavci šestih sekcij vsak na svojem področju prizadevajo doseči najboljše. Rezultati preteklega leta to samo potrjujejo, saj je društvo eno najaktivnejših in najmnogičnejših v občini.

Redno vadita kar dve folklorni skupini — veterani v pravem pomenu besede za tradicijo društva in podmladek, brez katerega si ohranitev narodnih plesov sploh ne moremo predstavljati. Nobena kulturna prireditve v kraju ni minila brez njihovega nastopa, pa tudi brez lepe slovenske besede članov dramske skupine ne. Barve društva pa so predstavljali tudi v občini in izven nje.

Ansambla Borisa Teržlava gotovo ni potrebno posebej predstavljati, treba pa je poudariti, da je ob dnevu republike s svojo pesmijo pozdravil naše rojake v ZRN, ki so ga v zahvalo, za obisk še povabili.

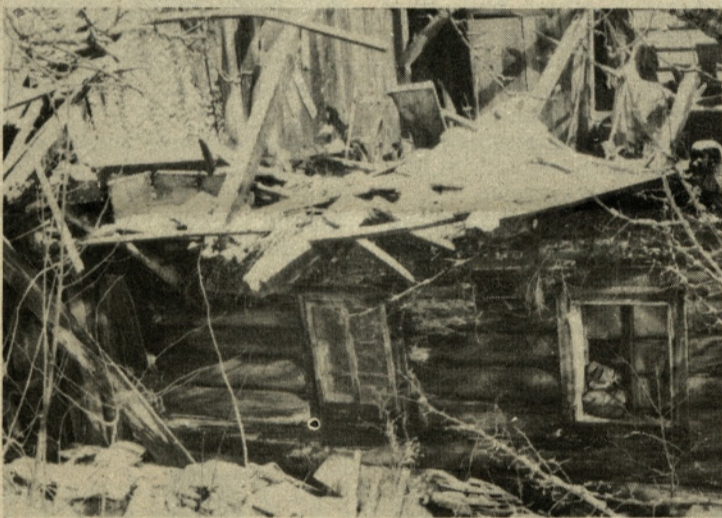
Mešani mladinski pevski zbor z neumomima vaditeljema je prav gotovo poglavje zase glede

aktivnosti. Mimo rednih vaj in nastopov so pripravili prijeten Silvestrski večer v Šempetru, izkupička pa niso „zapili“, kot bi se temu reklo, ampak so v januarju organizirali štiri dnevno ekskurzijo v Izolo, kjer so imeli poleg zabave dnevno kar 6 ur intenzivnih vaj.

Ostalih sekcij ne bi omenjali, ker bi bilo hvale kar preveč. Raje pogledimo drugo stran medalje. Vadijo v nemogočih prostorih. Dvorana, ki je v žalski občini sicer edinstvena, ni primerna za vajo katerekoli dejavnosti. Zbor tako gostuje v osnovni šoli, dramska skupina pa včasih kar na domu režiserke. Tudi novi rekviziti ne bi bili odveč. Razgibana razprava, v kateri so za novega predsednika izvolili Francija Laznika, je pokazala pomanjkljivosti, ki jih je mogoče odpraviti samo s podporo širše družbene skupnosti.

Njeni predstavniki so se izrazili spodbudno, zato lahko upamo, da ureditev prostorov ne bo točka delovnega programa tudi v naslednjem letu.

ŠARLAH ZLATKA

V tej podrtiji živi samotar Franc Maček

Raje v podrti hiši kot v urejenem domu

Na hribovski kmetiji na Črmem vrhu že vrsto let samotari 67-letni Franc Maček. Čeprav se je streha stare lesene hiše že pred leti sesula in je nevarnost, da podrtija postane samotarjev grab, mož noče v ponujeni dom oskrbovancev.

„Ko zapade sneg, se zatečem nad hlev v gospodarsko poslop-

je, sicer pa se zadržujem v hiši,“ nam je dejal Maček, ko smo ga obiskali. Socialna delavka v Žalcu nam je povedala, da so samotarja pred kratkim komaj nagovorili, da je šel k zdravniku. Na roki ima namreč rano že več let.

Ker Maček nima urejene prehrane in oskrbe, so mu ponudili dom oskrbovancev, kar pa je odločno zavrnil. Do nedavnega je imel v hlevu edino kravo, ki pa mu je poginila in tako sedaj še mleka ni več pri hiši.

Kmetija je že več let hudo zanemarjena, zemlja ni obdelana. Ostareli in bolehen gospodar je sicer ne more obdelovati, bi jo pa radi obdelovali sosedje, vendar je mož noče dati v najem. In tako zemlja ne rodi in kmetija propada.

Maček prejema skromno kmečko pokojnino, ki ne zadošča za preživljanje. Pa kljub temu raje živi v podrti hiši, kot bi šel v dom oskrbovancev. Posnetek kaže Mačkovo hišo, v kateri živi samotar.

Tk.L.

Mladi pevci iz Šempetra

Gostinstvo v občini pod skupno streho

Na osnovi nalog iz Resolucije za leto 1978 smo pristopili k realizaciji naloge reorganizacije gostinstva v občini Žalec.

Razdrobljenost gostinskih kapacitet družbenega sektorja je že v preteklih letih močno ovirala hitrejši razvoj te panoge v občini in onemogočila kvalitetno ponudbo gostinskih uslug v pretežno vseh lokalih na območju občine.

V cilju rešitev teh osnovnih problemov našega gostinstva je IS SO, po predhodnem razgovoru s predstavnikoma gostinskih organizacij na območju občine, na svoji seji 1. 2. 1979 razpravljala o tej problematiki in sprejela nekaj pomembnih zaključkov in nalog o nadaljnjem razvoju gostinstva v občini.

Gostinske kapacitete v občini (Slovan Vrnsko, lokali SM ter SOZD Hmezad Žalec) se naj

združijo v enotno organizacijo v okviru delovne organizacije SOZD Hmezad Žalec, saj je z vidika združevanja dela in sredstev, boljše organizacije in perspektivnega razvoja te panoge, takšna organizacija tudi utemeljena.

Tako bi TOZD Gostinstvo Savinjski magazin Žalec in Slovan Vrnsko v novi delovni organizaciji obdržali status TOZD.

Nova organizacija bo vsekakor omogočila pristop k usklajeni in specializirani ponudbi obstoječih kapacitet, še pomembnejša pa je večja možnost za realizacijo že več let načrtovanih novih gostinskih kapacitet v občini. Tu gre predvsem za realizacijo že več let načrtovanega motela na Vrnskem, kakor tudi za dopolnitev in adaptacijo obstoječih loka-

lov, zlasti v Zalcu, v večjih naseljih občine in na obrobju doline, ki nudi dobre pogoje za razvoj kmečkega turizma.

Z realizacijo teh nalog s področja gostinstva bo mogoče tudi uspešneje razviti panogo turizma v naši občini, ki ima v nekaterih centrih občine že danes izjemno dobre rezultate (Šempeter), vendar brez urejenih gostinskih kapacitet ne more zaživeti kot bi lahko.

Aktualnost vseh teh nalog in problemov ter potreb po

hitrejšem razvoju gostinstva in turizma (po zelo uspešnem razvoju trgovine v zadnjih letih) je pogojila, da je Izvršni svet imenoval poseben iniciativni odbor za vodenje te akcije in pripravo konkretnih materialov in predlogov za predloženo združitve. Nalogo je treba opraviti takoj, saj se predlaga, da bi nova organizacija pričela delati že v marcu 1979 po zaključeni javni razpravi in izvedbi posameznih referendumov.

JOŽE CEROVŠEK

Kako so kuhale naše babice

„Ljubezen gre skozi želo-dec,“ pravi pregovor. Čeprav imajo gospodinje danes na voljo nič koliko receptov o pripravljanju hrane pa tudi različnih pripomočkov, da posebej ne omenjamo hrane v konzervah, bo držalo, da je današnja prehrana marsikje kljub obilici kalorij enolična pa tudi nezdrava.

Ce malce pobrskamo po jedilnikih, ki so jih pripravljale naše babice, bomo uvideli, da je bila hrana takrat ne le okusna, marveč tudi kalorična in predvsem zdrava za prebavo.

V našem prispevku bomo opisali nekatera kmečka jedila, ki so jih naše babice pripravile ob košnji, žetvi, poroki in sedmini.

Najprej kosilo, potlej južina. V času košnje so kmetice koscem že zjutraj postregle s kosilom. Gospodinja je prinesla na travnik ozvrhano skledo, z domačimi cvrčkami, ajdovih žgancev s kislim jelcem. Jed so kosci zajemali iz skupne skledice. Osmešil bi se, kdor bi želel jesti žgance iz krožnika.

Naslednji obrok je bila južina in to med 12. in 13. uro. Kosci so dobili na mizo juho s kurjimi perutničkami, dimljeno svinjino in krompirjevo omako. Za posladek jim je gospodinja ponudila še sirove štruklje. K takim jedem je razumljivo sodila pijača, kar pa je bila naloga gospodarja.

Žanjice so dobile na mizo pečeno purico (lahko tudi pura-

na) z doma pripravljenimi mlinčci, posladkale pa so se s kompotom iz suhih češpelj. Na jedilniku so bili redno matevž, imenitne mlečne juhe, sirova potica pa orehov kolač.

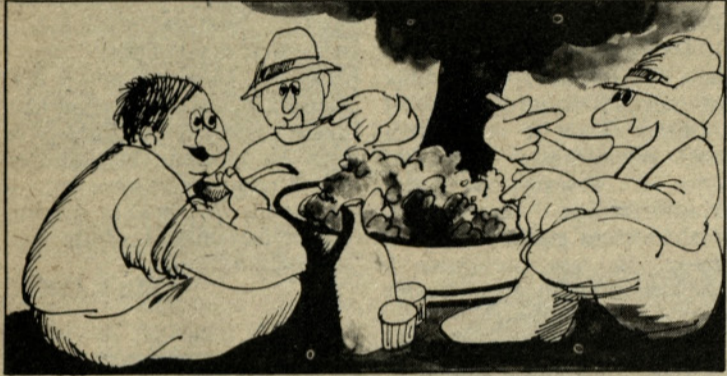
Na sedmini so pogrebem ponudili poleg juhe še pečeno raco s praženim krompirjem. Bogat jedilnik so kuharice pripravile na gostijah. Svatovsko pogrnjene mize so se šibile pod različnimi vrstami mesa, sirovimi zavitki, z orehi nadevanimi kolači, različnimi omakami in drugimi dobrotami.

Nekaj posebnega so bile vinske in čebulne omake in to bi lahko rekli tudi za komplete iz posušenih krljev, sliv, hrušk in drugega sadja. Škoda, da so gospodinje tudi na podeželju že skoraj povsem opustile jedilnik naših babic. Na rob naj zapišemo, da smo sestavek napisali s pomočjo in po nasvetih izkušene gospodinje Alojzije Šepce iz Zalca.

Ker v naši novi rubriki želimo približati kar največ o načinu prehrane nekoč in danes, vas vabimo drage gospodinje („gospodinjci“), da nam pišete. Le tako bo rubrika dosegla svoj namen.

Nova ribja restavracija v Savinjski dolini. Foto: Boris Skalin

Pospešiti izgradnjo gasilskega doma

Na nedavni letni konferenci GD Žalec so ob ugodni oceni svojega dela sprejeli vrsto nalog v zvezi s pripravami za 100-letnico obstoja društva. Ugotavljali so, da je društvo aktivno sodelovalo z vsemi organizacijami, pa tudi z osnovnimi šolami „Peter Šprajc–Jur in Lujuba Mikuš“. Na omenjenih šolah so se zvrstila predavanja o požarni varnosti, učenci pa so pisali spise na to temo. Za najboljše spise so učenci prejeli nagrade.

Društvo je bilo uspešno tudi na področju vzgoje mladih gasilcev. Dve desetini pionirjev sta bili uspešni na občinskem in republiškem tekmovanju. Na občinskem tekmovanju sta obe desetini dosegli prvo mesto, na republiškem tekmovanju pa si je ena desetina priborila zlate značke, druga desetina pa srebrne.

Dare Zavšek razstavlja v Celju in Mozirju

Naš likovnik Dare Zavšek iz Zalca je pripravil samostojni razstavi svojih del.

Prva je odprta v avli Razvojnega centra Celje, druga pa knjižnici kulturnega doma Mozirje.

V Mozirju se je Zavšek pred-

stavil z 20 olji, Celjanom pa z grafikami. Razstavo v Razvojnem centru Celje je odprl in spregovoril o njegovih delih Aleksander Basin, v Mozirju pa je odprl razstavo Aleksander Videčnik. Obe razstavi sta dobro obiskani.

R. KOPUŠAR

Dare Zavšek: olje

USPEŠNO DELO GASILCEV V MATKAH

Na nedavni letni konferenci so člani GD Matke pri pregledu svojega delovanja ugotavljali, da so bili uspešni. Poleg mnogih uspehov in izvršenih nalogah je bilo rečeno tudi, da je društvo v minulem letu prejelo priznanje OŠ Skupščine občine Žalec. V poročilih so posebej omenili uspehe na športnem področju.

Ugotavljali so, da so tekmovalne desetine dosegle lepe rezultate. Desetina članov B skupine je na občinskem tekmovanju dosegla prvo mesto. Na tem tekmovanju so bili prvi taki mladinci, ki so si s tem zagotovili sodelovanje na republiškem tekmovanju v Brežicah. Na tem tekmovanju so med 48 tekmovalnimi desetinami iz vse Slovenije dosegli 11. mesto. Lahko bi rekli, da so častno zastopali gasilce žalske občine, saj so si priborili zlato gasilsko značko ter diplomu gasilske zveze Slovenije.

Najmlajši so bili tretji v B skupini v žalski občini. Tekmovalne desetine so sodelovale še na nekaterih meddruštvenih tekmovanjih ter se povsod visoko uvrstile. Med uspehe lahko štejemo tudi dograditev vpenamskega igrišča v Golavškovem gozdu nad Matkami. Prebivalci Matk so novega objekta bili zelo potrebni, saj so otroci bili primorani tekati po travnikih za žogo, kar ni ugalajno lastnikom zelenih površin. Mladina Matk ima tudi letos spodbudne načrte. Mladi se zbirajo ob nedeljah ter pripravljajo gradbeni les za postavitev večnamenske ute pri igrišču. Pohvalo si zaslužijo tudi pionirji, ki so očistili okolico gasilskega doma ter potok Kolja in tako veliko postorili za urejeno podobo svojega kraja.

V letošnjem letu nameravajo obnoviti dvorano, nabaviti opremo in dokončno urediti garderobe. Volje ne manjka, bolj na tesnem so s sredstvi, zato računajo na pomoč družbenih dejavnikov in delovnih organizacij.

OBČANOVA POROTA:

Naš bralec Jože Medved iz Sp. Gorč nam je poslal pismo, v katerem sprašuje, kdaj obljubljeni telefonski priključki in krajevni skupnosti Braslovče?

Pismo objavljamo v nekoliko skrajšanem obsegu:

„Zadeva se vrtil okrog telefonov. Na KS Braslovče že lep čas leži 90 nerešenih prošnji. Že predlanskim se je govorilo, da bo možno takoj po dograditvi nove šole v Braslovčah staro šolsko poslopje nameniti za namestitve telefonske centrale.

Zbrana akontacijska sredstva bi nam potlej omogočila telefonske priključke. Pouk v novi šoli teče že drugo leto, o telefonski centrali v stari šoli pa še vedno ni sledu. Na dvakratno intervencijo pri PTT Celje nam je bilo rečeno, da tudi mi pridemo na vrsto. Podobno zagotovo smo slišali tudi od zastopnikov občine Žalec na zboru občanov minulo jesen.

Zato nas je hudo prizadel članek 18. januarja letos v Novem tedniku „Letos 2000 novih telefonskih priključkov“, v katerem Braslovče niso omenjene. Ne moremo razumeti, zakaj so naši kraji, ki so dali veliko v minulih NOB, sedaj odrinjeni?

Omenil bi še, da imam že šest let v hiši telefonsko napeljavno. Ženo

niva več mlada in tako sva večkrat potrebna hitre pomoči. Pa ne gre samo za moj primer, marveč za vse tiste odmaknjene kmetije, kjer živijo ostareli krajanji, ki bi jim telefon pomenil edino zvezo s svetom.“ Na rob je še zapisal, da upa, da njegovo pismo ne bo padlo na neplodna tla.

Pismo smo pokazali Ivanu Slamniku, direktorju TOZD za PTT promet Celje, ki nam je dal naslednjo obrazložitev:

„Tovariš Jože Medved se je o omenjeni zadevi že obrnil na PTT Celje ter prejel tudi odgovor. Sicer smo zadevo že podrobno pojasnili krajanom v Braslovčah.

Stanje je takšno, da trenutno z obstoječimi kapacitetami krajevne mreže oziroma obstoječe avtomatske telefonske centrale na Polzeli, ki zajema tudi Braslovče, ne moremo širiti mreže telefonskih priključkov v Braslovčah. Začasno bi si v Braslovčah lahko pomagali z medkrajno telefonsko govornico, ki bi jo bilo možno uporabljati za vso Jugoslavijo pa tudi v

mednarodnem prometu. V ta namen bi morali zbrati krajanji 130 tisoč dinarjev.

Glede prostorov v stari šoli pa tole: Že lani je bilo dogovorjeno, da bo treba prenesti lastništvo šolske zgradbe na KS ali na samoupravno stanovanjsko skupnost, kar pa do danes, v kolikor sem seznanjen, še ni urejeno. Rad bi povedal, da je PTT zelo zainteresiran za ta prostor, ki bi ga uporabljali v poslovne namene, del prostorov pa bi uporabili za namestitve avtomatske telefonske centrale.

Vendar je treba vedeti, da smo angazirali vsa razpoložljiva sredstva za izgradnjo prepotrebnega telekomunikacijskega centra na Golovcu, ki bo pomenil hrbtenico celotnega omrežja. Naložba nas bo stala 230 milijonov dinarjev, kar je za investitorja veliko breme. Zadevo bomo reševali tudi s krediti.

Ob tej osrednji investiciji bo v perspektivi možno reševati vse ostale probleme, kar zadeva telefonijo in to velja tudi za Braslovče.“

B. SKALIN

